

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.348 van 3 november 1997
in de zaak A. 45.542/X-304.**

In zake : Egied ROSSIAU,
wonende te 2800 MECHELEN,
Elf - Novemberstraat 18

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. BOES,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

tussenkomen de partijen :

1. Raymond VAN CAMPENHOUT,
wonende te 2860 SINT-KATELIJNE-WAVER,
Vestinglaan 7,
2. Paul VRIJDERS,
wonende te 1745 OPWIJK,
Bunderstraat 93.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Egied ROSSIAU op 6 december 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de besluiten van de Vlaamse Executieve van 2 augustus 1991 "waarbij de heren Raymond VAN CAMPENHOUT, industrieel ingenieur - hoofd van dienst, en Paul VRIJDERS, eerstaanwezend industrieel ingenieur, bevorderd werden tot industrieel ingenieur-directeur, respectievelijk bij het Departement Algemene Zaken, Administratie Logistiek, Bestuur Dienstverlening, Dienst V.G.V., en het Departement Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, Bestuur Werken en Inspectie, Buitendienst Antwerpen, beiden met ingang van 1 september 1991, zoals verschenen in het Belgisch Staatsblad van 10 oktober 1991";

Gelet op het arrest nr. 38.527 van 20 januari 1992 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten wordt verworpen;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst van 27 december 1991;

Gelet op de beschikking van 10 februari 1992 die de tussenkomsten van Raymond VAN CAMPENHOUT en Paul VRIJDERS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 24 januari 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 11 april 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 mei 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verwerende partij, en van de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Egied ROSSIAU is industrieel ingenieur - hoofd van dienst bij het Departement Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten, Bestuur Electronica, Electriciteit en Mechanica.

1.2. Op 29 mei 1991 beslist de Vlaamse Executieve een aantal betrekkingen van rang 16, 15, 14 en 13 in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vacant te verklaren.

De oproep voor deze vacante betrekkingen, met als bijlage een functie- en profielbeschrijving, wordt op 21 juni 1991 aangetekend verzonden aan alle personeelsleden die statutair voor een van deze betrekkingen in aanmerking kwamen.

1.3. Op 2 juli 1991 stelt verzoeker zich kandidaat voor een aantal betrekkingen van rang 13, onder meer voor de betrekking van industrieel ingenieur-directeur bij het Departement Algemene Zaken en Financiën, Administratie Logistiek, Bestuur Dienstverlening, Dienst V.G.V., en voor de betrekking van industrieel ingenieur-directeur bij het Departement Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, Bestuur Werken en Inspectie, Buitendienst Antwerpen.

1.4. Tijdens de vergadering van 11 en 12 juli 1991 onderzoekt de directieraad de kandidaturen.

Voor de betrekking van industrieel ingenieur-directeur bij het Departement Algemene Zaken en Finan-

ciën, Administratie Logistiek, Bestuur Dienstverlening, Dienst V.G.V. beslist de directieraad Raymond VAN CAMPENHOUT als enige kandidaat aan de benoemende overheid voor te dragen.

Voor de betrekking van industrieel ingenieur-directeur bij het Departement Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, Bestuur Werken en Inspectie, Buitendienst Antwerpen worden drie kandidaten voorgedragen, nl. 1) Paul VRIJDERS, 2) Joris MORTELMANS en 3) Norbert CEULEMANS.

1.5. Op 19 juli 1991 dient verzoeker tegen de voorstellen van de directieraad een bezwaarschrift in.

Tijdens de vergadering van 29, 30 en 31 juli 1991 wordt dit bezwaar door de directieraad verworpen.

1.6. Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 2 augustus 1991 wordt Raymond VAN CAMPENHOUT, met ingang van 1 september 1991, bevorderd door verhoging in graad tot industrieel ingenieur-directeur bij het Departement Algemene Zaken en Financiën, Administratie Logistiek, Bestuur Dienstverlening, Dienst V.G.V..

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 2 augustus 1991 wordt Paul VRIJDERS, met ingang van 1 september 1991, bevorderd door verhoging in graad tot industrieel ingenieur-directeur bij het Departement Leefmilieu en Infrastructuur, Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, Bestuur Werken en Inspectie, Buitendienst Antwerpen.

Beide besluiten worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 oktober 1991;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat in het verzoekschrift de nietigverklaring van twee onderscheiden benoemingsbesluiten gevorderd wordt, daar waar in de regel slechts één annulatievordering per verzoekschrift mag worden ingediend;

2.1.2. Overwegende dat een verzoekschrift bij de Raad van State in beginsel slechts één vordering mag bevatten; dat van die regel enkel kan worden afgeweken indien verscheidene vorderingen een zodanige samenhang vertonen dat het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot de ene vordering een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere; dat in de voorliggende zaak de procedures die tot de aangevochten benoemingen hebben geleid weliswaar gelijktijdig werden gevoerd, doch beide benoemingen voor het overige volkomen los van elkaar staan, derwijze dat de rechtmatigheid of onrechtmatigheid van de ene benoeming geen effect heeft op de rechtmatigheid of de onrechtmatigheid van de andere benoeming; dat er derhalve geen reden is om over beide vernietigingsberoepen in één arrest uitspraak te doen; dat het vernietigingsberoep derhalve niet ontvankelijk is in zover dit tegen het tweede bestreden besluit d.i. de bevordering van Paul VRIJDERS gericht is;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie stelt dat verzoeker om de volgende redenen niet meer over een voldoende belang beschikt om het eerste bestreden besluit aan te vechten : de eerste tussenkomende partij heeft de cursus veiligheidskunde niveau 1 gevolgd en is in de examens geslaagd, terwijl verzoeker die bijkomende vorming niet gevolgd heeft, de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden, ingevolge de inwerkingtreding van het Vlaams personeelsstatuut ingeschakeld in een nieuwe loopbaan-

structuur, waarbij de graad van industrieel ingenieur-directeur werd afgeschaft, de ambtenaren met die graad ambtshalve bij wijze van graadverandering tot de graad van directeur benoemd werden en verzoeker derhalve, in geval van vernietiging van het eerste bestreden besluit, niet meer tot industrieel ingenieur-directeur zou kunnen benoemd worden, de Vlaamse regering heeft op 28 oktober 1992 een dienst voor Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing van de werkplaatsen opgericht en met het oog op de aanwijzing van een diensthoofd Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing en acht adjuncten een oproep tot de kandidaten gedaan, de eerste tussenkomende partij heeft zich hiervoor kandidaat gesteld en werd tot diensthoofd aangewezen, verzoeker heeft zich daarentegen geen kandidaat gesteld;

2.2.2. Overwegende dat de eerste tussenkomende partij in haar laatste memorie dezelfde argumenten aanvoert om aan te tonen dat verzoeker niet meer over het vereiste belang beschikt;

2.2.3. Overwegende dat met betrekking tot deze exceptie van niet-ontvankelijkheid vooreerst dient te worden opgemerkt dat het volgen van de cursus veiligheidskunde niveau 1 geen voorwaarde was om in de betwiste betrekking benoemd te worden; dat er geen reden is om aan te nemen dat verzoeker niet bereid zou geweest zijn die cursus te volgen indien hij in de betwiste betrekking tot industrieel ingenieur-directeur benoemd zou zijn geweest; dat de benoeming tot directeur die ingevolge de inwerkingtreding van het Vlaams personeelsstatuut aan de eerste tussenkomende partij werd toegekend, evenmin aan verzoeker het vereiste belang ontnemt, aangezien het hier gaat om een benoeming bij wijze van graadverandering, welke eveneens automatisch aan verzoeker zou zijn toegekend indien hij de graad had gehad van industrieel ingenieur-directeur; dat tenslotte aan verzoeker ook niet kan worden tegen-

geworpen dat hij zich geen kandidaat heeft gesteld om als diensthoofd of als adjunct te worden aangewezen bij de dienst voor Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing van de werkplaatsen die bij besluit van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992 werd opgericht; dat het hier immers om een aanwijzing voor een tijdelijke opdracht gaat en niet om een bevordering; dat in de oproep tot de kandidaten die bij nota van 13 januari 1993 aan de personeelsleden werd bekendgemaakt bovendien werd gestipuleerd dat :

"overeenkomstig de omzendbrief nr. 290 van de Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt (...) de personeelsleden die thans aangeduid zijn als verantwoordelijke voor de veiligheid de voorkeur krijgen om als hoofd van de dienst VGV of als adjunct te worden aangesteld";

dat verzoeker dus niet prioritair voor een aanwijzing tot diensthoofd of tot adjunct bij de dienst Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing in aanmerking zou hebben kunnen komen; dat hij dan ook kon oordelen dat het niet zinvol was zich voor dergelijke aanwijzing kandidaat te stellen; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als middel aanvoert dat de directieraad niet voldaan heeft aan de door artikel 23 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel voorgeschreven motiveringsplicht; dat hij stelt, onder meer, dat de directieraad "noch met de onderlinge statutaire verhoudingen, noch met de door de kandidaten ingediende verantwoording van overeenstemming met de functie- en profielbeschrijving rekening gehouden heeft"; dat hij zijn middel expliciteert als volgt :

"* slechts één kandidaat werd gerangschikt : de heer Raymond VAN CAMPENHOUT, nochtans heeft

verzoeker naast dezelfde graad- en ranganciënniteit en niveauanciënniteit een grotere dienstanciënniteit van drie jaar en drie maand dan deze kandidaat;

- * bij de functiebeschrijving en de functievereisten wordt de nadruk gelegd op management; in tegenstelling tot de enig gerangschikte kandidaat, de heer Raymond VAN CAMPENHOUT, is verzoeker voor zover hem bekend de enige kandidaat die in het bezit is van een Bijzondere Licentie in de Bestuurskunde en het Overheidsmanagement,
- * bij de functievereisten wordt vereist een bijkomende vorming Veiligheidskunde (niveau 1) gevolgd te hebben of te volgen, voor zover verzoeker bekend volgde de enig gerangschikte kandidaat, de heer Raymond VAN CAMPENHOUT, evenmin als verzoeker, op het ogenblik van de kandidatuurstelling deze bijkomende vorming of had hij ze gevolgd";

dat, nadat hij inzage heeft gehad in het administratief dossier, hij aan het voorgaande toevoegt dat slechts één kandidatuur van de drieëntwintig in de directieraad besproken werd, nl. deze van Raymond VAN CAMPENHOUT;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de directieraad terecht rekening kon houden met het feit dat Raymond VAN CAMPENHOUT reeds vanaf 1 maart 1991 de dienst Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing leidde, dat de door hem sedert 1 maart 1991 opgedane ervaring door de directieraad en de benoemende overheid juist werd ingeschat;

3.3.1. Overwegende dat, naar luid van de artikelen 23, eerste zin, en 26, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het Rijkspersoneel, de bevorderingen door verhoging in graad tot de graden van de rangen 11 tot 16 verleend worden "na met redenen omkleed advies van de directieraad" en voor ieder van die bevorderingen door de directieraad een voorstel wordt gedaan;

3.3.2. Overwegende dat in de voorliggende zaak blijkt dat wnd. secretaris-generaal L. VICTOR op 10 juli 1991 aan de voorzitter en de leden van het college van secretarissen-generaal dat in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als directieraad optreedt, een nota heeft bezorgd betreffende de "vacantverklaring van betrekkingen van de rangen 16 tot en met 13 - kandidaturen"; dat in die nota wel enige toelichting wordt gegeven bij "een aantal globale kandidaturen" en "laattijdig ingediende kandidaturen", doch van enige vergelijking van de titels en verdiensten, of van de voorbereiding daarvan in de nota geen sprake is; dat wel een rangschikking van de kandidaten volgens anciënniteit werd opgesteld;

3.3.3. Overwegende dat de kandidaturen door het college van secretarissen-generaal besproken werden tijdens de vergadering van 11 en 12 juli 1991; dat de notulen van die vergadering, wat de in het geding zijnde bevordering betreft, vermelden hetgeen volgt :

"4.2.9. Vacante betrekking van industrieel-ingenieur-directeur bij het departement Algemene Zaken en Financiën, administratie Logistiek - bestuur Dienstverlening - dienst V.G.V. (AZ/13/07)

De Directieraad neemt kennis van alle kandidaatsstellingen. De namen van de kandidaten staan ter inlichting en in volgorde van hun dienstanciënniteit vermeld op de lijst nr. AZ/13/07.

Er werden geen ongeldige kandidaturen ingediend.

Gelet op het feit dat een familielid kandidaat is verlaat de Voorzitter om deontologische redenen de vergadering.

Uit de kandidaturen blijkt dat verschillende kandidaten vertrouwd zijn met de wetgeving inzake A.R.A.B. en A.R.E.I. voor wat bouwwerken en elektrische installaties betreft. Inzake de V.G.V.-wetgeving en de V.G.V.-problematiek in de ruime zin van het woord is er slechts 1 kandidaat die aanspraken doet gelden.

De heer R. VAN CAMPENHOUT, die momenteel de dienst V.G.V. leidt, heeft, sinds hij de leiding van de dienst heeft opgenomen, blijk gegeven zowel theoretisch als praktisch over de nodige vaardigheden te beschikken om de dienst te leiden.

De Directieraad stelt vast dat de overige kandidaten onvoldoende aanspraken voor deze betrekking kunnen laten gelden, zodat ze niet in aanmerking komen om te worden opgenomen in de rangschikking van de kandidaten die aan de benoemende overheid zal worden voorgedragen.

Gelet op hetgeen voorafgaat en na grondig onderzoek van alle kandidaturen, en na onderlinge vergelijking van hun bekwaamheden, hun titels, hun specifieke deskundigheid en ervaring met de V.G.V.-problematiek, beslist de Directieraad, op voorstel van de heer L. VICTOR, met eenparigheid, de heer R. VAN CAMPENHOUT als enige kandidaat aan de benoemende overheid voor te dragen";

3.3.4. Overwegende dat aldus wordt gesteld "dat verschillende kandidaten vertrouwd zijn met de wetgeving inzake A.R.A.B. en A.R.E.I. voor wat bouwwerken en elektrische installaties betreft", zonder dat echter vermeld wordt om welke kandidaten het gaat; dat verder wordt gesteld dat "inzake de V.G.V.-wetgeving en de V.G.V.-problematiek in de ruime zin van het woord" slechts één kandidaat "aanspraken doet gelden", daar waar uit verzoekers kandidatuur blijkt dat deze een reeks elementen aanvoert waaruit zou moeten blijken dat hij aan de profielbeschrijving voldoet; dat met verzoeker moet worden vastgesteld dat de directieraad slechts één kandidatuur bespreekt nl. die van Raymond VAN CAMPENHOUT "die momenteel de dienst V.G.V. leidt" en "(die) sinds hij de leiding van de dienst heeft opgenomen, blijk gegeven (heeft) zowel theoretisch als praktisch over de nodige vaardigheden te beschikken om de dienst te leiden"; dat over de andere kandidaten alleen wordt gesteld dat zij "onvoldoende aanspraken voor deze betrekking kunnen laten gelden", zonder dat daarvoor concrete redenen worden aangegeven;

3.3.5. Overwegende dat het advies van de directieraad tot doel heeft de benoemende overheid voor te lichten over de titels en de verdiensten van de kandidaten, opdat die overheid in staat zou zijn met kennis van zaken een keuze onder de kandidaten te doen; dat dit

oogmerk niet bereikt wordt wanneer de directieraad slechts één kandidatuur bespreekt en zich voor het overige beperkt tot nietszeggende algemeenheden; dat het advies van de directieraad dan ook als ontoereikend moet worden beschouwd; dat het advies van de directieraad weliswaar tot de vermelding van de aanspraken en verdiensten van één kandidaat beperkt mag blijven, wanneer die kandidaat in vergelijking met de andere kandidaten direct zichtbaar grotere aanspraken op bevordering kan doen gelden, bijvoorbeeld omdat hij als enige kandidaat een ruime en nuttige ervaring in verband met de functie kan doen gelden; dat moet worden vastgesteld dat zulks in de onderhavige zaak klaarblijkelijk niet het geval is; dat de directieraad weliswaar opmerkt dat Raymond VAN CAMPENHOUT "momenteel de dienst leidt" en "sinds hij de leiding van de dienst heeft opgenomen blijk gegeven heeft zowel theoretisch als praktisch over de nodige vaardigheden te beschikken om de dienst te leiden"; dat daar tegenover staat dat Raymond VAN CAMPENHOUT pas sedert 1 maart 1991 -dus kort vóór de bestreden benoeming- voor de dienst Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing werd aangewezen; dat deze in die korte tijd uiteraard niet een dergelijke ruime ervaring kan verworven hebben, zodat de directieraad zonder meer aan de andere kandidaturen kon voorbijgaan; dat daar bijkomt dat Raymond VAN CAMPENHOUT de "opleiding veiligheidskunde niveau 1" en de "opleidingscursus hoofd veiligheidsdienst" pas ná zijn bevordering tot industrieel ingenieur-directeur bij de dienst Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing gevolgd heeft en verzoeker eveneens in zijn kandidaatstelling uitdrukkelijk verklaard heeft dat hij "onmiddellijk bereid" was die opleiding te volgen; dat aan de kandidatuur van verzoeker echter geen aandacht werd besteed; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse Executieve van 2 augustus 1991 waarbij Raymond VAN CAMPENHOUT, met ingang van 1 september 1991, wordt bevorderd door verhoging in graad tot industrieel ingenieur-directeur bij het Departement Algemene Zaken en Financiën, Administratie Logistiek, Bestuur Dienstverlening, Dienst V.G.V.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op zesduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drie november 1900 zevenennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.